

Arrest

nr. 66 878 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat L. LEKENS, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 januari 2011, verklaart er zich op 21 januari 2011 vluchteling.

1.2. Op 14 juni 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje. Na de NAVO-bombardementen vluchtte u naar Raska in Servië waar u ongeveer drie maanden woonde. Vervolgens woonde u vijf à zes maanden in een kamp in Kosovo. Daarna woonde u tot uw vertrek naar België in Zemun, Servië samen met uw oom Jafer en tante Fia. In Servië kende u geen concrete problemen. U bent niet in het bezit van Servische identiteitsdocumenten en u deed ook geen poging om die te verkrijgen omdat u geen legerdienst wilde vervullen. Uw vader Veli Berisa (O.V. 6771133) vertrok uit Kosovo, haalde u op in Servië en uiteindelijk vroeg u asiel aan in België op 21 februari 2011. U beschikt over uw geboorteakte, uitgereikt te Nis op 19 november 2009.

B. Motivering

Ik stel vast dat u geen gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende Servië, het land waar u gedurende ongeveer tien jaar onafgebroken heeft gewoond, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u, behalve pesterijen toen u 8 jaar oud was en een gebroken tand tgv een duw, geen concrete problemen kende (CGVS, pp. 11-12). U kende geen problemen met de Servische autoriteiten, noch met medeburgers (CGVS, p. 14). U was niet in Servië geregistreerd omdat u zelf geen Servische documenten wilde (CGVS, p. 7). Als verklaring hiervoor beweerde u dat u nooit Servische identiteitsdocumenten heeft aangevraagd omdat u geen legerdienst wou vervullen. Nochtans werd de dienstplicht in Servië op 1 januari 2011 afgeschaft. Hoe dan ook, u verklaarde dat u niet naar Servië wil terugkeren enkel en alleen omdat het u niet past en u daar niet wil wonen. Ondanks herhaaldelijk aandringen voegde u daar niets aan toe (CGVS, p. 13). Er kan dus in uw geval niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming tav Servië. Betreffende Kosovo uw land van geboorte waar u onafgebroken verbleef tot uw vlucht nav het gewapend conflict van 1998/1999, dient opgemerkt te worden dat u Kosovo heeft verlaten vóór de onafhankelijkheidsverklaring. In dit verband dient opgemerkt te worden dat u op basis van de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo op 17 februari 2008 het Kosovaars staatsburgerschap probleemloos kan verkrijgen. Krachtens artikel 29 van de nationaliteitswet van Kosovo, die in werking is getreden op 16 juni 2008, kan elke persoon die op 1 januari 1998 in het bezit was van de nationaliteit van de Federale Republiek Joegoslavië en die op die datum zijn gewone verblijfplaats had in Kosovo, burger zijn van de Republiek Kosovo. De betrokkenen die aan deze voorwaarden voldoen, kunnen volgens artikel 28 van de nationaliteitswet van Kosovo om hun inschrijving in het register van de burgerlijke stand van Kosovo vragen, en dit onafhankelijk van hun huidige verblijfplaats en hun huidige nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo definitief heeft verlaten na het einde van de oorlog (CGVS, p. 3). Bijgevolg bevindt u zich in de hiervoor beschreven situatie om het Kosovaars staatsburgerschap te verkrijgen. U haalde aan dat u Kosovo destijds op jonge leeftijd heeft verlaten omwille van de oorlog. Roma werden toen mishandeld en uitgescholden door etnische Albanen (CGVS, p. 10 en 13). U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Kosovo vreest aangevallen te worden door etnische Albanen. Toen u werd gewezen op de actuele gewijzigde situatie in Kosovo antwoordde u dat u inderdaad niet weet hoe de situatie daar nu is (CGVS, p. 13). Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie, waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie.

UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn "Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo" d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo" d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asiëlzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw geboorteakte bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, welke niet ter discussie staan. Ten slotte dient toegevoegd te worden dat ik ten aanzien van uw ouders, Veli en Zyrefa Berisa (O.V. 6.771.133), eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 52 en 48/3 juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet, een schending van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève en van het aanvullend protocol alsook een schending van de motiveringsplicht en het zekerheidsbeginsel. Verzoeker herhaalt dat de problemen met etnische Albanen begonnen vanaf het ogenblik dat hij naar school ging in Kosovo Polje, dat Albanen hen sloegen als hij met zijn moeder inkopen ging doen, dat verzoeker en zijn familie voortdurend werden lastiggevallen door Albanen en de Kosovaarse politiediensten de klachten niet serieus namen. Etnische Albanen waren hevig gekant tegen de relatie die hij had met een Albanes meisje.

Er bestaat wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Hij is een Roma die nog steeds een etnische minderheid behoort in Kosovo. Verzoeker en zijn familie zijn omwille van hun etnische origine immers al ongeoorloofd gediscrimineerd, belaagd en mishandeld. Subsidiair bestaat er zonder twijfel een reëel risico op lijden of ernstige schade in geval van terugkeer.

2.2. Verzoeker gaat volledig voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelde immers vast dat verzoeker gedurende 10 jaar ononderbroken tot aan zijn vertrek naar België woonde in Servië waar hij geen concrete problemen kende. Verzoeker verklaarde nadrukkelijk niet naar Servië te willen om reden dat: "Het past mij ginder niet, ik wil er niet wonen, ik vind het hier leuk." (gehoorverslag, 13). De problemen die hij aanhaalt gaan bijgevolg terug tot 1999, het ogenblik dat hij Kosovo verliet om zich bij zijn oom en tante in Servië te vestigen. Luidens artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet dient de Raad zich evenwel bij de beoordeling van de asielaanvraag te steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing. Verzoeker verklaarde bij het Commissariaat-generaal dat hij Kosovo destijds op jonge leeftijd heeft verlaten omwille van de oorlog; hij vreest bij een terugkeer naar Kosovo aangevallen te worden door etnische Albanezen.

Voor zover verzoeker verwijst naar het feit dat hij tot een minderheid behoort in het nog steeds onstabiele Kosovo en om deze reden quasi zeker zal lijden of ernstige schade oplopen in geval van een terugkeer kan gewezen worden op de uitgebreide beschrijving in de bestreden beslissing van de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo en in Kosovo Polje sedert het einde van de oorlog in 1999 ingrijpend gewijzigd is en wel degelijk objectief verbeterd. Ook wordt de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsfactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van het vluchtelingenverdrag. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker brengt geen elementen bij die deze informatie kan weerleggen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER